

Mál nr. 55/2003

M

og

Vátryggingafélaginu X v/ farangurstjóns.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna hvarfs á farangri þann 11.9.2001.

Gögn.

1. Málskot móttækið 6.3.2003 ásamt greinargerð málskotsaðila.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna.
3. Lögregluskýrsla, dags. 24.10.2001.
4. Skýrsla málskotsaðila til X, ódagsett.
5. Bréf X, dags. 3.12.2001, 25.1.2002 og 18.3.2003.

Málsatvik.

M var á ferðalagi í Prag í Tékklandi. Að morgni 11.9.2001 var hann að yfirgefa hótél sitt í borginni. Glataði hann þá ferðatösku sem hann var með.

Í skýrslu sinni hjá lögreglunni í Reykjavík þann 24.10.2001 lýsti M hvarfi töskunnar á þann veg að hann hafi sett hana í móttöku hótelsins á meðan hann var að bíða eftir að komast af stað út á flugvöll. Er hann uppgötvaði að taskan var horfin hafi hann haft samband við lögregluna í Tékklandi og síðan í tvígang eftir að hann kom til Íslands, en án árangurs. Kvað M töskuna hafa verið meðalstóra.

Í ódagsettri skýrslu sinni til tryggingafélagsins kemur fram að aðilar, sem hafi komið inn á hótelið og fjarlægt töskur þaðan, hafi ekki beitt ofbeldi beint, en það sé ekki gott að segja hvað gerst hefði, ef reynt hefði verið að endurheimta hana frá þeim. Töskunni hafi verið stolið í umsjá hans, en hann hafi ekki verið með hendur á henni beint.

Í málskoti lýsir M hvarfi töskunnar svo að hópur ungra manna hafi komið inn á hótelið og tekið töskur og poka, sem fólk var með. Þeir hafi ekki verið sjáanlega vopnaðir, en með ógnandi tilburði við ferðamenn sem voru að yfirgefa hótelið á sama tíma og hann. Umdeilanlegt sé hvort hann hafi séð nákvæmlega hvernig taska hans var tekin, þar sem sá aðili, sem það gerði, steig fyrir hann og gekk í farangurinn, en innan við einn metri hafi verið á milli þeirra. Ekki hafi verið hægt að koma í veg fyrir gripdeildina án ofbeldis og það hafi að mati M verið slæm hugmynd. Kveður M að farangurinn hafi ekki verið skilinn eftir og hann hafi verið í hans umsjá

M hafði keypt tvær vátryggingar hjá X sem tóku til tjónsins. Annars vegar farangurstryggingu í fjölskyldutryggingu, sem gildi vegna ferðalaga erlendis, og hins vegar víðtæka eignatryggingu. Í 8. tl. 4. gr. í skilmálum farangurstryggingarinnar er ákvæði er segir að vátryggingin bæti ekki tjón á hlutum sem stolið er úr ólæstum híbýlum..., svo og hlutum sem skildir eru eftir, gleymast eða misleggjast á almannafæri, t.d. afgreiðslum flutningsaðila, baðströndum, tjaldstæðum, almennum snyrtiherbergjum o.s.frv. Í 5. tl. 7. gr. sömu skilmála segir að vátryggður skuli gæta farangurs síns vel og gera nauðsynlegar ráðstafanir eftir því sem við verður komið, til að koma í veg fyrir tjón. Samkvæmt f) lið 3. gr. hinnar víðtæku eignatryggingar bætir vátryggingin ekki tjón á munum sem stolið er úr ólæstum híbýlum, bílum, bátum eða eru skildir eftir á almannafæri.

Tryggingafélagið hefur hafnað bótaskyldu, þar sem það geti ekki talist næg aðgát að skilja töskur eftir í móttöku hótels í framandi landi.

Álit.

Lýsingar M á hvarfi töskunnar, sem minnst er á í skýrslu hans til félagsins og síðan er lýst með nákvæmari hætti í málskoti, er í engu getið í skýrslu hans hjá lögreglu sem gefin var um einum og hálfum mánuði eftir hvarf töskunnar. Ekki er unnt, eins og hér stendur á, að leggja síðari lýsingu M á töskuhvarfinu til grundvallar við úrlausn málsins. Verður að miða við þá lýsingu sem M gefur á hvarfinu í fyrrgreindri lögregluskýrslu frá 24.10.2001. Samkvæmt þeirri frásögn hafði hann sett töskuna í móttöku hótelsins meðan hann beið þess að komast út á flugvöll. Hann mun svo hafa uppgötvað að taskan var horfin. Í lögregluskýrslunni er engin skýring gefin á því hvernig taskan hvarf. Fjölmargir eiga leið um móttöku og anddyri hótélbygginga. Auk hótélgesta og starfsfólks geta ýmsir utanaðkomandi aðilar átt þar leið um, jafnvel án þess að þeir tengist hótelinu eða gestum þess. Verður að líta svo á að anddyri hótels og móttökurými þess teljist vera á almannafæri í skilningi skilmála þeirra sem hér koma til álita. Hefur M því látið töskuna frá sér á almannafæri, þar sem hún svo hvarf án þess að nokkur haldbær skýring hafi komið fram hvernig það atvikaðist. Með vísan til fyrrgreindra undanþáguákvæða bætist tjón M ekki úr vátryggingum þeim sem hann hefur hjá X.

Niðurstaða.

Farangurstjón M bætist ekki.

Reykjavík, 8. apríl 2003.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.